

4) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om de færreste Landkommuners Styrelse.

5) Første Behandling af:

Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov om Tilhøj med Udvandrerens Befordring af 1ste Mai 1868.

Mødet hæbet Kl. 4, 50.

Seroghalvfemsindstyvende Møde.

Lørdagen den 24de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er omdelt et Hefte ved Indenrigsministeriets Foranstaltning trykte Afstykker vedrørende Reguleringen af Ribe Na, hvoraf Exemplarer ere modtagne fra den ærede Indenrigsminister. — Endvidere er omdelt Forespørgsel af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) til Indenrigsministeren angaaende Meddelelse af Gtendomsret over fra Havet indbundne Landstrækninger, samt Udvælgets Betænkning over Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger for de i Ministerierne, med Undtagelse af Indenrigsministeriet, Krigsministeriet og Marineministeriet, ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. — Endringsforslag til denne Sags forestaaende 2den Behandling bedes indgive i Bureauet inden i Morgen, Søndag, Eftermiddag Kl. 7. Endelig er omdelt Forslag til „Lov om Mark- og Veisfred“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget her i Thinget ved 2den Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel af Folkethingsmanden for

Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) til Indenrigsministeren angaaende Meddelelse af Gtendomsret over fra Havet indbundne Landstrækninger.

Uden Afstemning gaves det begjærede Samtykke.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Udkast til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Hollandsk-Falksterk Jernbane.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2411—16).

L. C. Nyholm: Forsaavidt nærværende Lovforslag gaar ud paa at fremme Jernbaneanlæg i det Hele taget, kan jeg meget godt sympathisere med det. Rigtignok tror jeg, at de Begunstigelses, som i Lovforslaget ere tilsigtede for den omhandlede Bane, ere, hensete til andre Baneanlæg her i Landet, temmelig betydelige, og jeg kan derfor ikke Andet end agte Ministeriet for dets Resolutiøn i Henseende til Lovforslagets Fremkomst. Jeg skal ikke negte, at jeg kunde have ønsket, at en lignende Resolutiøn var bleven viist for ikke lang Tid siden, da det gjaldt om at fastholde et givet Tilfagn om Garanti for en Bane, hvor det dreiede sig netop om en lige saa stor Sum. Smidlertid kan jeg, som sagt, meget godt sympathisere med dette Forslag, da jeg er af den Anskuelse, at Staten ikke skal se saa nøie paa en Risiko ved Jernbaneanlæg, thi en saadan Risiko er i Virkeligheden ikke stor i det foreliggende Tilfælde. — Skulde det nemlig vise sig — og det kunde jo mulig blive Tilfældet, hvis man ikke fik en Bane for den gennemgaaende Trafik, men kun en lokal Bane alene for Lolland —, at Staten maatte yde noget Tilskud i Begyndelsen, saa tvivler jeg dog ikke om, da der her er Tale om en Jernbane i et meget frugtbart Land, at Indtægten snart vil hæve sig til en saadan Høide, at Staten kan faae tilbage, hvad den har offret. For at de Herrer kunne danne sig en Ide om den Risiko, som Staten faar ved dette Jernbaneanlæg, i Sammenligning med